

Sakoma

XIII. EGRESSY BÉNI ORSZÁGOS SZÍNJÁTSZÓ FESZTIVÁL

2011. november 17 – 19. Szepszi és Buzita

VAS OTTÓ: **Hogyan tanuljunk verset, prózát?**

Előadók, felkészítők kézikönyve

Előadásra, szereplésre, szavalóversenyre, színjátszócsoportha csak olyan diákok kellene kiválasztani, akikben van szereplési vágy, akiből nem veszett ki a gyermeki magamutogatás természetes készsége, benne rejlik a színészi játék iránti rokonszenv, úgy mondja mások szövegét, mintha az a sajátja lenne, meggyőzi a közönséget mondanivalója hitelességéről, és önként vállalja a munkát. Nem ártana persze az sem, ha az illető szeretné a szépirodalmat, tehát rendszeresen olvasna verset, prózát egyaránt. A fiatal előadókat, ha még nem olvasnak rendszeresen, az előadói képességek fejlesztése érdekében feltétlenül meg kellene győzni az olvasás fontosságáról. Aki ugyanis jó olvasó, nem kell,

hogy feltétlenül jó előadó legyen, aki azonban nem olvas, és nem tudja kiválasztani magának az előadásra szánt műveket, az szinte biztos, hogy nem lesz jó előadó sem.

Persze most sokan megütköznek mondván: honnan lehetne mindezt tudni egy kezdő (esetleg csak másodikos elemista) amatőr szavalójelöltől? Világos, hogy nem lehet, és az is valószínű, hogy nem fog minden fenti feltételnek megfelelni, de rajtunk, felkészítőkön múlik, hogy fokozatosan rávegyük őt az olvasásra és az önálló munkára, mert fontos, hogy a szavaló ne ösztönösen; hangulati és indulati, hanem inkább műveltségi (intellektuális) szinten, egy szerző több művének összehasonlításával tudja megköze-

líteni az előadásra szánt alkotás színrevitelének kérdéseit.

Még mielőtt szöveget adnánk újdonsült előadóink kezébe, fel kellene őket készíteni arra (minden amerikai típusú „én vagyok a legjobb” elmélettel félrelökve), hogy nem a versenyeken elért helyezések a fontosak, hanem az az öröm, amit nekünk magunknak szerez a vers- és prózamonadás, illetve, amit mi szerzünk a közönségnek és versmondó társainknak. Saját – helyezésekben is megnyilvánuló – sikerünk csak kellemes ráadás. Ha nem az irodalom, az előadóművészet és a közönség szeretete vezet bennünket, akkor ne fogjunk bele ebbe a munkába.

*Dunaszerdahely, 2001
Gyurcsó István Alapítvány Könyvek 23.*

Csaknem tíz éve nincs közöttünk

Dusza István, a kemény tollú színikritikus, aki sosem kímélt egy-egy előadást csupán azért, mert az „magyar és a miénk”, hanem mindig a minőséget követelte minden színpadra lépőtől, idén lenne hatvan éves. Egyik tanúja volt ő is színjátszófeszítválnak első, bizonytalan lépéseinek, sok türelemmel nézte a kezdetek erőfeszítését. Idézzük fel emlékét néhány részlettel azok tollából, akik ismerték és elismerték.

Dusza István Gömörhorka szülőtte volt. Ő is, mint én, a papír partján nőtt fel, itt nevelődött és formálódott, beteljesedni azonban csak máshol tudott, elkerülve ebből a rohadt kis faluból, amelyet mindketten nagyon szeretünk, s amelyre olyannyira büszkék voltunk, bárhonnan is tekintettünk vissza rá. Mert neki is, nekem is, el kellett mennünk innen, hogy azzá váljunk, akik vagyunk, s azok maradjunk, akik mindig is voltunk: tisztességes emberek. Engem ide, őt oda vetett – mondjuk így - a sors.

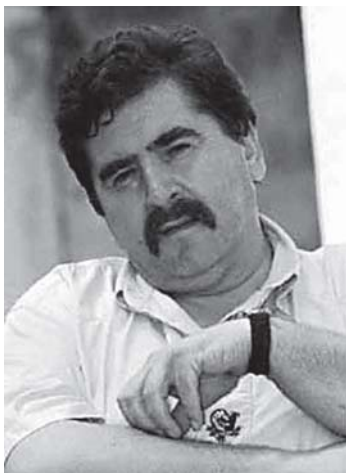
Pozsonyban még néha-néha összefutottunk, de miután Franciaországba költöztem hosszú éveken keresztül nem találkoztunk. De tudtunk egymásról: bárhol is voltunk figyeltük, követtük egymás útját. Egyszer aztán - talán tíz év elteltével, a falumban jártam, s otthon elmondták, hogy itthon van Dusza Pista is, ha úgy gondolom, menjek el hozzá.

Ekkor láttam újra, s mint néhány hét múlva kiderült, egyben utoljára is. Az ebédlő szoba nagy asztalánál foglaltunk helyet: ő az egyik végén, én a másikon. Arról faggattott, hogy vajon emlékezem-e még fiatalkori álmainkra, világmegváltó terveinkre, és ha igen, akkor most,

harminc év elteltével, milyen bizonyítványt állítanék ki önmagamnak. Nem tudom, mit választottam akkor neki. De nem is a válasz az érdekes, hanem a kérdés, aminek a lényege: kik voltunk, és mivé lettünk. Ha jól emlékszem, beszélgetésünk folyamán megegyeztünk abban, hogy azok maradtunk, akik voltunk. Igaz, az életben többre is vihettük volna, dolgainkat jobban is csinálhattuk volna, de szegyenre nincs

okunk, lelkiismeretünk tiszta: ifjúkori álmainkat nem árultuk el. Aztán sorra vettük egykori barátainkat és ismerőseinket, hol vannak, mit csinálnak, miként lehet rájuk büszke szülőfalujuk. Mert ilyen volt Pista: nemzedékünk minden egyes tagjára odafigyelt.

(Ambrus Sándor)

Napi futásaim közben megállok, a másodperc ezredrész idejét megfogva átvillantom agyamban a dolgokat és megkérdezem, mit szólnál, mit mondanál Te erre. Jó mércét

hagytál itt. Tisztát, keményet, szikrázó. Ebben a földi időben a megfontolt, objektív, egyenes gondolat mércéjét. Az emberségét, a szeretetét. A munka tisztelőtének mércéjét. Az alkotás és az alkotó ember hatalmas szabadságának és végtelen elesettségének mércéjét. Számtalan keserű poharat, amelyeket ki kell innunk, számtalan szép pillanatot, amik begubóznak az emlékezetbe, ott megvárják a szárnyacsattogásnak idejét és kipattannak, hogy szabadok lehessenek.

(Szászi Zoltán)

Aki ismert, az tudta, hogy “nehéz” ember vagy, de vajon hányan tudták, hogy áldott jó lelked

van? A jó palócok közül való ... Komolyan hittük, hogy meg tudjuk váltani a világot...most már tudjuk, hogy ez is csak önmagunk megváltásáig juthat el. Sem forradalom, sem rendszerváltás nem hozhat igazi üdvösséget. Legfeljebb csak több vagy kevesebb reményt, esélyt, bizalmat. Bizony, bizony, évek múltán ebben is egyetértőleg megállapodtunk. Mert hát mindenki tudta, hogy Te vagy az örökös elégedetlenkedő, de nem az akadémikuskodó, mert kiutat is mutattál. A lehetlent követelted, aztán kiderült, hogy a lehetséges vállalásához is bátorság kell.

(Mihályi Molnár László)

Pista, te azon kevesek közé tartoztál, akik szemmel tartották embertársaikat, figyelték sorukat s a közösség ügyeinek alakulását. Akik felemeltek szavukat, ha érezték a bajt, észlelték a vészt. Borzasztóan fel tudott ingerelni téged az igazságtalanság, bántott a meg nem értés, a kishitűség, az emberi alávalóság. De dühített a dilettantizmus, az

izléseesen tálalt semmi. Idegesített a csörtetők siserehadának nyüzsgése, a dörzsölődés és a talpnyalás. Nehezen viselted, ha kitetsző polcra ültek a senkik, emelkedtek a vigécek, s az új kor "lovagjai". Ezért is lettél olykor nem kívánatos, magányos és elhagyatott. Csak a terhek neheztedek rád egyre: saját gondjaidon-bajaidon kívül a kisebbség idegroncsoló állapotai is. S mindez azért ártott nagyon, mert semmit sem tudtál komolytalanul venni, mindenért aggodtál, s a legjobbat kívántad közösségednek.

(Csáky Károly)

A fent közölt szövegrészletek a Gömörország

folyóiratban jelentek meg, melynek honlapján teljességükben elolvashatók.

Ma lenne hatvan éves Dusza István. Nem volt könnyű ember, sőt. Többször voltunk rosszban, mint jóban.

Pista ugyanis könnyen megsértődött, de ez ahogy jött, olyan gyorsan el is múlt nála, s legközelebb már ismét jó ismerősökként köszöntöttük egymást.

Mindkettőnket a színház és az irodalom, valamint a felvidéki magyar kultúra rezdülései érdekelték, s így nagyon sokat találkoztunk amatőr és profi színházi előadásokon, fesztiválokon. Emlékszem, az Egressy Béni Fesztivál első évfolyamára véletlenül kerültem, s amikor beléptem az ajtón, Dusza köszönés helyett csak annyit

mondott: Te leszel a zsűri elnöke. Később kiderült, hogy az egyik zsűritag az utolsó pillanatban kiesett, s Dusza rám testálta még az elnöki feladatot is. Három napig igen jókat veszekedtünk, s többször is felállott, hogy megyek. De az ajtóból mindig

visszajött. Egy évvel később, amikor már súlyosan beteg volt, rendkívül ingerülten viselkedett, s egyáltalán nem lehetett vele szót érteni. Mégis azóta is fájjalom, hogy amikor indultunk hazafelé, s a szálloda előtt odaszólt, hogy hazaviszlek, elutasítottam, s inkább hazavonatoztam. Lemaradtam édesanyja utolérhetetlen hűsleveséről, s a kibékülés lehetőségéről. Csak abban reménykedem, hogy azóta ezt már megbocsátotta nekem.

(Juhász Dósa János)

Juhász Dósa János cikke teljes terjedelmében olvasható:

<http://www.felvidek.ma/felvidek/kozelet/28076-minden-idegszalaval-a-felvideki-magyar-let-erdekelte>

Amit a kölcsönös megmérettetés bizonyított

Ez a fesztivál a fiatalok fesztiválja volt. Olyan pozitív jelenség szemtanúja lehetett az, aki a rendezvény három napján Szepsiben és Buzitán járt, amely rácsáfolta a Jókai Napokon a felnőtt színjátszók mezonyében tapasztalható érdektelenségre és közönyre. Igazából nem tudtam több oldalról figyelni a fesztivált, szinte csak az előadásokat és a szervezők Boda Ferenc által irányított csapatának a munkáját láthatam, amely zökkenőmentes

volt. Vitathatatlanul felsorakozott a Jókai Napok, a Duna Menti Tavasz és a Biborpiros szép rózsza mellé.

Az értékelések hangulatában ugyanazok a félreértések, a zsüri véleményének utólagos félremagyarázásai és a bírált együttesek sértődései hevíteték a hangulatot, mint más esetekben. Ennek ellenére a hangulat nem engedett a félreértett szavak érzelmi kommandóinak.

Nem volt ez a fesztivál a hi-

bátlan produkciók sereglése. Azt sem lehet állítani, hogy mindenki elégedett lett volna a zsüri döntésével. Az viszont letagadhatatlan, hogy mindaz, ami a falusi színjátszás fogalmkörében manapság a szlovákiai magyarság kultúrájában – valójában szakmai támogatás, segítség, sokszor pénz hiányában – megszületett, reményekre jogosító.

DUSZA ISTVÁN

Új Szó, 2000. december 14.

53. évfolyam 288. szám

A cikk teljes terjedelmében megtalálható honlapunk Visszhang rovatában www.egressyfeszt.gportal.hu

Csoportismertető

Egyházgelle

Postaláda – bádogból van, sok titkot tartalmazó levelet rejt. S ha eltűnik, akkor jönnek a gondok, főképp, ha egy választási kampányt veszélyeztet az eltűnése. Színházi izgalmat kínálva megmutatja a polgári neveltetés repedéseit, egyikőjüknek sem kell sok hozzá, hogy partnere arcába vágja mondanóját. E leplezetlenség, illetve az erre való készség a satirikus ostobaság szférájába emeli a játékot.

A városka egy szalonra szűkül le, ahová csak azért igyekeznek az elit képviselői, hogy minél inkább kiadják, ami a

Egyházgellei Rózsza(Szín)Ház Társulat bemutatja

Babay József

POSTALÁDA

egyfelvonásos szatíra

Dramatúrg : Varga Hédi
Rendezte : Farkas Pelti

Szereposztás :

Polgármester: Zöld László

Polgármesterné: Méry Mária

Nóra: Kovács Kitti

Jucika: Bohony Irén

Bakócsné: Mészáros Mária

Patikusné: Bartal Ágota

Henrik: Molnár Gábor

Török: Szabó Péter

Aliz: Kósa Viktória

Halász: Iván András

Mikor :

Helyszín :

Hánykor :

Belépő: €

begyűkben van. A Postaládán keresztül megmutatjuk, hogy mindnyájunknak van takargatnivalója, és egymás viselt dol-

gait is számon tartjuk. A halmozást az egyre gyorsulóbb ütemű és egyre alaposabb beolvasások teremtik meg.

Ismertető helyett pár szó a csécsiekről

Vlado Sadilek, visszajáró zsűritagunk mondta egyszer: „Három generációs családot kialakítani csupán nőkből – ez csécsi jellegzetesség.” Ez a mondat találóan jellemezte a társulatot, melynek egyetlen férfitagja sincs. A hölgyek azonban szívesen bújnák

nadrágba-sapkába, hogy egy-egy bácsika karakterét megformálják, a tökögyekben torzalkodó kertszomszédoknál, a

összeszokott gárda ez, a jelenetet pedig maguk írják mindig, több-kevesebb sikerrel. Ha hébe-hóba kihagynak egy fesz-

pálinkás gyógymódot alkalmazó orvosi rendelőben, vagy az Amerikából hazalátogató fiatalok fogadásánál. Együtt játszik fiatal és idősebb, már évek óta

tivált, nekem bizony hiányoznak.

Idén elindult velük a vonat. Hogy hova? Hát majd meglátjuk.

Kozsár Zsuzsanna

Micsoda alkalom

Thiefnek a múzeum volt a specialitása, és általában kétlépcsős módszerrel dolgozott: elment egy kiállításra, alaposan körülnézett, hogy mit csenhet el, aztán hazatért, és gondosan kitervelte, hogyan hajtja végre a lopást.

Abban az esetben, amiről történetünk szól, különösen könnyű dolga volt.

Kedden kinézett magának az iparművészeti kiállításon egy aranytakarékos tetsző, drágakövekkel kirakott kis szelencét, a reneszánsz ötvösművészet egyik remekét, és szerdán visszament, hogy adott pillanatban eltulajdonítsa.

Úgy tűnt, a szerencse is kedvez neki. A dobozka mint a kor egyik jellemző darabja, egy nyitott tárlón feküdt, szinte csábítva a lopásra. Igaz, a múzeumi őr ott ült közvetlen mellette, de a nagy csendben valahogy elszundikált, és a teremben rajta kívül nem volt egy lélek sem. Ilyen alkalom a legjobb tolvaj életében is csak egyszer kínálkozik.

Thief óvatosan megnézte, nincs-e rögzítve a doboz, aztán vigyorogva zsebre vágta. Lapos szelence volt, ki sem dudorodott a zsebéből.

- Csak a fedele ne kattanjon! - gondolta, azzal benyúlt a zsebébe, s az előre elkészített zsebkendő csücskét ügyesen a fedél alá csúsztatta.

A következő pillanatban az őr kinyitotta a szemét, és automatikus mozdulattal megnyomta a riasztócsengőt. Thief úgy megdöbben, hogy szinte földbe gyökerezett a lába. Mire magához tért, már rajta volt a bilincs. Egy kérdés marad nyitva: mi ébresztette fel az ört?

Vezekényi Görbetükör

A csoport 1992-től mondható aktívan működő csapatnak, hiszen akkor karolta fel őket Svitek Gizella és onnantól kezdve szinte évente felléptek a községben ill. más rendezvényeken. 1995-től Vezekényi Görbetükör néven ismernek minket a környező falvakban. Több éve már, hogy a csoport részt vesz különféle falun kívüli rendezvényeken, ezek közül megemlíthetnénk a Galántai Juniálisokat, különféle falunapokat, színjátszó csoportok találkozóját a keleti Szepsiben és tradíciós esztrádcsoportok találkozóját. Csoportunk évente részt vesz az Esztrádcsoportok Területi Seregszemlájén Nagyfödémesen kisebb-nagyobb sikerekkel. Az előadásokat, táncokat, dalokat, jeleneteket mindig együtt írjuk, vagy rendezzük. Figyelünk arra, hogy mindenki elmondhassa a véleményét, mert sokszor ez segít abban, hogy távobb tudjunk haladni és jól oldjuk meg a feladatokat.

Csoportunk híres arról, hogy saját magunk által megírt darabokat adunk elő. Ám az idén a Nagyfödémesi Fesztiválon ez kicsit másképp volt, hiszen Fazekas Mihály Lúdas Matyi c.darabját adtuk elő, bár néhol egy kicsit azért változtattunk benne. Jelenetünkkel nagy sikert arattunk. Elnyertük a legjobb előadás díját, és a vándorserleget is, valamint két szereplőnk megkapta a legjobb előadó díját is. Mesejátékunkkal szeretnénk visszavinni a nézőket a mesék birodalmába, ahol a jó mindig győzedelmeskedik, a rossz pedig elnyeri méltó jutalmát.

POLOSKA
SZÍNHÁZ
NAGYMEGYER
bemutítja

Neil Simon

Furcsapár

című komédiáját két részben

Szereplők:

Felix Unger	Kovács Zoltán
Oscar Madison	Katona András
Murray	Zakál Gyula
Speed	Bölcs Gergő
Vinnie	Zakál Péter
Roy	Vízváry Csaba
Gwendoline o'Pigeon	Varga Hédi
Cecily, a nővére	Ješ Izabella

Műszaki személyzet: Csémi László, Kosár Dezső
Súgó: Zakál Viola

Rendezte: Farkas Péter

belépő:

Az idei Mics Károly-díjas méltatása

Vas Ottó 1940. június 25-én született Budapesten. Gyermekkorának jelentős részét Kőbölkúton töltötte. A Páris patak partján található községhez kötődik első szavalói emléke is. Országos szavalóversenyt 1957-ben, Komáromban, érsekújvári gimnazistaként nyert először. Egyetemistaként a főiskolások Koncsol

László által megszervezett szavalókörének is aktív tagja volt.

Az irodalom és szavalás iránti vonzalma határozta meg pályaválasztását is: magyar-országi szakköznevelési tanárként diákok generációinak megbecsülését vívta ki szakmai hozzáállásával, emberi tartásával egyaránt. Az Ipolysági Magyar Tannyelvű Gimnázium pedagógusaként 1963-ban létrehozta a József Attila Irodalmi Színpadot, amely az iskola keretei között, a Csemadok morális, és anyagi támogatásával működött

1995-ig. Az alapító, és az irodalmi színpad egyaránt országos, sőt, nemzetközi hírnévre tett szert. A Jókai Napok, valamint a balassagyarmati irodalmi napok rendszeres résztvevői, díjazottjai voltak. A diákszínpad harminkét évi működése alatt délszlovákiai, magyarajkú települések egész során vendégszerepelt. Diákok hadával kedveltette meg az irodalmat (köztük közéletünk több későbbi jeles képviselőjével, pl. Csáky Pállal, Hunčík Péterrel, Hrubík Bélával, stb.), generációk izlését pallérozta.

Az irodalmi színpad történetét 1993-ban könyvalakban is feldolgozta. A publikáció az Ipolysági Magyar Tannyelvű Gimnázium jóvoltából jelent meg. A rendkívül sikeres egykori diákszínpad relikviáival Vas Ottó igazi lokálpatriótaként az ipolysági Honti Múzeum és Simonyi Lajos Galéria gyűjteményét gyarapította.

A szlovákiai magyar irodalom népszerűsítését szülőföldjére, s az irodalmi színpad műsorainak összeállítása során is elsődleges feladatként kezelte. Hírét terjesztette Magyarországon is, például váci rendkívüli irodalomórák, irodalmi kávéház, vagy kiállításmegnyitói programok so-

rán. Ipolyság kulturális életének évtizedeken keresztül meghatározó egyéniségei közé tartozott, ennek elismeréseként nyerte el 2002-ben a város díját. Előadói, s felkészítői tapasztalatait a 2001-ben, a Csemadok Művelődési Intézete, s a Gyurcsó István Alapítvány segítségével megjelentetett *Hogyan tanuljunk verset, és prózát (Előadók, felkészítők kézikönyve)* című, hangzóanyaggal gazdagított könyvében bocsátotta a köz rendelkezésére.

N. Tóth Anikó Vas Ottót egy riportjában szuggesztív előadóként jellemzi, aki egyszerű előadói eszközökkel, de precízen kidolgozott előadásokkal kápráztatja el, döbbsenti meg hallgatóit. Egyéniségével, életművével egyértelműen felvidéki magyar irodalmi életünk kincsei közé sorolandó.

Pálinkás Tibor

Teszt a fesztőről

Az alábbiakban felmérheti, mit tud jeles fesztiválunk múltjáról. A megfejtéseket szombati számunkban közöljük.

1. Az első színjátszófesztivált, melyet akkoriban még falusi színjátszók fesztiváljának neveztek:
 - a. 2000-ben tartották Királyhelmeceen
 - b. 1999-ben tartották Szepsiben
 - c. 1999-ben tartották Királyhelmeceen
2. A 2010-es fesztivál legjobb női alakításáért járó díjat Eperjessy Mária kapta, aki a következő csoport tagja:
 - a. Bodrogközi Színjátszók – Királyhelmece
 - b. Csillagvirág Színkör – Tornagörgő
 - c. Féktelen Komédiások – Vágkirályfa
3. „A színjátszás szerelmesei, kortól, foglalkozástól független amatőr színészek és a közönség is várja minden év novemberében, hogy egy rövid időre kiszakadjon a monoton mindennapokból...” – ez a mondat a tavalyi fesztiválról megjelent egyik cikkben szerepel, mégpedig:
 - a. Juhász Dósa János: Színes műfaji skálán a falusi színjátszók – Vasárnap
 - b. Kozsár Zsuzsanna: Amatőr színjátszók Szepsiben – rovat
 - c. Fecsó Ivett: XII. Egressy Béni Színjátszó Fesztivál – Új Szó
4. A fesztivál honlapjának címe:
 - a. www.egressyfesztival.gportal.hu
 - b. www.egressyfeszt.gportal.hu
 - c. www.egressyfeszt.gportal.com
5. A Mics Károly-díjat 2006-ban a következő személy kapta:
 - a. Mázik István
 - b. Kiss Péntek József
 - c. Jarábik Gabriella
6. Németh Péter, a fiatalon elhunyt amatőr színjátszó, akinek nevét ma a fiatal tehetségeknek járó különdíj viseli, a következő csoport tagja volt:
 - a. KGSzT – Kassa
 - b. NEFISZ – Nemesőcsa
 - c. Apropó – Füleke
7. Hosszú éveken át a következő személy volt a rendezvény háziasszonya:
 - a. Balázs Judit
 - b. Vitéz Erika
 - c. Motyka Ildikó
8. A fesztivál hűségese fotósa, akinek képeiből minden éven kiállítás nyílik:
 - a. Juhász Dósa János
 - b. Gecse Attila
 - c. Džubák József
9. A Lakoma fesztiválújság a következő évtől jelenik meg A5-ös formátumban:
 - a. 2010
 - b. 2011
 - c. 2009
10. Aki legtöbbször zsűrizett a fesztiválon:
 - a. Boda Ferenc
 - b. Havasi Péter
 - c. Körömi Gábor

Teszt a fesztőről

TÖRÖM A FEJED! TEJ, FA – DE ÖRÖM!

Ahogy a cím és alcím is mutatja, olyan játékra hívjuk tisztelt olvasóinkat, melyben anagrammákat kell megfejteniük. Egy-egy magyarországi város neve bújt meg az alábbi – kissé zagyvának tűnő – sorokban. Csak az egy sorban szereplő betűkből rakhatja ki az új szót, újabb betűt nem tehet hozzá, és semmilyen betűt nem hagyhat ki belőle, csupán a sorrenden változtathat. Találja ki, hol járunk!

A HÁZ ÍGY NYER
SÓTLAN RÁGJA

VADÁSZI FLÖRT
MASZAT BÁLOZHAT
PACA TOL

*A megfejtést pénteki
számunkban közöljük.*

2010...

Csütörtöki LAKOMA

A XIII. Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztivál lapja

Szerkesztők: Kozsár Zsuzsa, Kekeňák Lucia, Hanesz Júlia, Szűcs Éva

Tördelő: Mátyás Hudák Katalin ● Készült az Infocentrum irodájában, Szepsiben

minikrimi

minikrimi

minikrimi

minikrimi

Kényes ügyfél

Filemile úr felkeresett egy jónevű ügyvédet, és felvázolta előtte egy peres ügy részleteit.

- Megnyerhetem én ezt a pert?
- Ha minden úgy igaz, ahogy elmondta, én megnyerem magának!
- Na akkor én kiszállok belőle.
- Az ég szerelmére, miért?
- Csak.
- Netán nem a valóságot mondta el nekem?
- De a valóságot mondtam el, mégis elment a kedvem az egésztől.

Miért ment el a kedve a pertől az ügyfélnek?

Késes Bob esete

Wrong felügyelő egy besúgótól megtudta, hogy az alvilág egyik legveszedelmesebb vagánya, Késes Bob, péntek délután 4 óra tájban meg akar gyilkolni egy bérház legfelső emeletén lakó bármixernőt. Úgy intézte hát a dolgot, hogy két embere megfelelő helyen elbújjon

a lakásban, s ha kell, készenlétben legyen. A két nyomozó a függöny mögött foglalta el örhélyét, így belátták a szobát és az ablakon is kilyeshettek. Alighogy elhelyezkedtek, már észre is vették, hogy Késes Bob a szemben lévő sarkon ácsorog, s olyan buzgón figyel néhány, a mixernő háza felé létrás kocsival közelgő szerelőt, mintha más szándéka nem is volna, mint báméskodni.

A bérház elektromos vezetékének egyik drótját leszakította a reggeli vihar, nyilván azt jöttek megcsinálni a szerelők. Bob elindult a kapu felé, a mixernőhöz igyekezve, be is lépett a lépcsőházba majd megnyomta a lift gombját, s amikor a felvonó leérkezett, beszállt, becsukta az ajtót, megnyomta a megfelelő emelet gombját, mire a felvonó elindult. A detektívek mégis hiába várták, hogy megérkezzen a lakásba. Pedig biztosak lehetünk benne, hogy nem tudott a két reá várakozó nyomozóról

Akkor meg hová tűnt?

XIII. EGRESSY BÉNI ORSZÁGOS SZÍNJÁTSZÓ FESZTIVÁL

2011. november 17 – 19. Szepsi és Buzita

A fesztivál főrendezője:

A Csemadok Országos Tanácsa – Pozsony megbízásából a **Csemadok Kassa-környéke Területi Választmánya** – Szepsi.

A fesztivál fővédnöke:

Dr. Fazekas Sándor, a Magyar Köztársaság kormányának vidékfejlesztési minisztere.

A fesztivál társrendezői:

Csemadok Szepsi Alapszervezet,
Csemadok Buzitai Alapszervezet,
Csemadok Művelődési Intézete – Dunaszerdahely,
Szepsi Városi Hivatal és Önkormányzat,
Buzitai Községi Hivatal és Önkormányzat,
Szepsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár,
Kazincbarcikai Városi Hivatal és Önkormányzat (Magyarország),
B-A-Z Megyei Pedagógiai, Szakmai, Szakszolgálati és Közművelődési Intézete – Miskolc (Magyarország),
Bódva-völgyi és Érchegységi Kulturális Központ – Szepsi.

A fesztivál főtámogatói:

Szlovák Köztársaság Kormányának emberi jogokért és nemzeti kisebbségért felelős Főosztálya – Pozsony,
Nemzeti Kulturális Alap – Budapest (Magyarország),
Bethlen Gábor Alap - Budapest (Magyarország),
Bódva-völgyi és Érchegységi Kulturális Központ – Szepsi.

A fesztivál támogatói:

Szepsi Városi Hivatal és Önkormányzat,
Buzitai Községi Hivatal és Önkormányzat,
Szepsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár,
Kazincbarcikai Városi Hivatal és Önkormányzat (Magyarország),
B-A-Z Megyei Pedagógiai és Közművelődési Intézet – Miskolc (Magyarország),
Bódva-völgyi és Érchegységi Kulturális Központ – Szepsi,
Dianthus, Zöltség - gyümölcs, Csoltkó Jenő,

magánvállalkozó – Jászó,
Stonel, Lukács Zoltán, magánvállalkozó – Szepsi,
Lukács János, magánvállalkozó – Szepsi,
Tolfi, hangosítás és világítás, Tóth László, ifj., magánvállalkozó – Makranc,
Auto-Club S & T, Autoservis a Pneuservis, Szabó Nándor, magánvállalkozó – Szepsi,
Bubi Fa, Építkezési anyagok, Bubenko György, magánvállalkozó – Sacca,
Kvety Protea, virágüzlet, Pálos Márta, magánvállalkozó – Szepsi,
Simin Béla, magánvállalkozó – Tornagörgő,
Kuk & Fuk, Péli Sándor, magánvállalkozó – Kisida,
STS Metallkov, Maliňák István, magánvállalkozó - Buzita,
Bódva Servis, Czilling András, magánvállalkozó – Szepsi,
Edemi, Bodnár Ferenc, magánvállalkozó - Szepsi,
Sosi, I. Zalogház, Király Olga, magánvállalkozó – Szepsi,
Irodaszerek és iskolaszerek, Benyiczka Beáta, magánvállalkozó – Szepsi,
Optika Bódva, Göröcsös Judit, magánvállalkozó – Szepsi,
Kozmann Tibor, magánvállalkozó – Szepsi.

A fesztivál médiapartnerei:

Lakoma, az Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztivál lapja,
Felvidék.ma, az első szlovákiai magyar hírportál,
Új Szó, szlovákiai magyar napilap,
Kassai Figyelő, független magyar folyóirat,
Gömöri Hírlap, Rimaszombat város hetilapja,
Regfilm, Szepsi, Televíziós műsorkészítés,
Szabad Újság, Felidéki közéleti hetilap és hírportál,
Kürtös, Nagykürtösi járás közéleti havilapja,
Gömörország, az északi magyar peremvidék fóruma,
Itthon, nemzeti kulturális havilap.
Javisko, negyedévente megjelent szlovák nyelvű folyóirat
A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

2011. NOVEMBER 18. (PÉNTEK)

SZEPSI - KULTÚRHÁZ

09.00 - 12.00 AMATŐR SZÍNJÁTSZÓK KÉPZÉSE
HELYSZÍN: A SZEPSI VÁLLALKOZÓI HÁZ FÖLDSZINTI TERME
A KÉPZÉST VEZETI: BODON ANDREA, KASSA

10.30 Š. MOYZES SZLOVÁK GIMNÁZIUM – SZEPSI
MGR. BEŇOVÁ: ĽUBKA A KOVOVLAD
RENDEZTE: MGR. FEHÉROVÁ ÉS MGR. BYSTRÁ
SZLOVÁK NYELVŰ ELŐADÁS

14.30 A SZEPSI SZLOVÁK GIMNÁZIUM DIÁKJAI SZLOVÁK
NYELVŰ DÉLELŐTTI ELŐADÁSÁNAK ISMÉTLÉSE

15.00 VEZEKÉNYI GÖRBETÜKÖR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT
- VEZEKÉNY, FAZEKAS MIHÁLY: LÚDAS MATYI
RENDEZTE: HOBOT CSABA, ÉNEKES ERIKA, KARIKA TIBOR

16.00 JÁNOKI HAGYOMÁNYŐRZŐ CSOPORT - JÁNOK
MOHNYÁNSZKY GYULA ÉS A CSOPORT TAGJAI:
KARÁCSONY JÁNOKON, RENDEZTE: MOHNYÁNSZKY
GYULA, MOHNYÁNSZKY VILMOS ÉS TOBÁK MÁRIA

16.30 BÓDVAVENDÉGI HAGYOMÁNYŐRZŐ CSOPORT
- BÓDVAVENDÉGI
BODONYI ANDRÁS ÉS A CSOPORT TAGJAI: BÓDVAVENDÉGI
BORKÓSTOLÓ, RENDEZTE: BODONYI ANDRÁS

18.30 GIMISZ (DIÁKSZÍNPAD) - KOMÁROM
LENGYEL MENYHÉRT: METAMORFÓZIS / ÁTVÁLTOZÁS
RENDEZTE: KISS PÉNTEK JÓZSEF

19.30 NÁNAI SZÍNJÁTSZÓCSOPORT - NÁNA
KARINTHY FRIGYES: KOLOMBUC TOJÁSA
RENDEZTE: JUHÁSZ MÁRIA

20.30 A BEMUTATOTT VERSENYELŐADÁSOK ÉRTÉKELÉSE
A KULTÚRHÁZ NAGYTERMÉBEN